

Златноелечко по време на горещниците

Настъпиха най-топлите летни дни, наречени горещници. Слънчевите лъчи падаха отвесно, дори в „Изумруден облак“ стана горещо. Като се чудеше как да се разхлади, Златноелечко си спомни за шадравана. Малко го беше страх от водата, а не можеше и да плува.! Почуди се, почуди се:

–Мечка страх, мен не страх! Тръгвам!

Но в този момент разпери клони голямата липа и направи сянка.

–Благодаря! – каза доволно щурчето. По-добро и отзивчиво създание не съм виждал! Преди месец раздаде цветовете си на хората за чай. След това гладната гъсеница нападна листата ти, щипалката Щрак реже фигури от тях. Отделяш кислород за децата. Ако не си вълшебна, си вълшебно добра!

Липата се усмихна:

–Щастлива съм, когато давам, а не когато получавам! И ти свириш цяло лято, за да те чуват всички, не само за себе си!? Щипалката изрязва красиви фигури от листата ми и доукрасява короната ми. За децата какво да ти кажа, щурчо? Щом чуя гласчетата им, се радвам заедно с тях, че са здрави и силни, благодарение на моя кислород. А гъсеницата ще дойде ден в който ще се превърне в летящо цвете!

–Летящо цвете? – зачуди се музиканта.

–Да! - отвърна липата. - Това е пеперудата!

–Еха, никога не съм знаел, че тази малка гъсеничка ще се превърне в пеперуда!

–Радвам се, че научи нещо от мен, щурчо!

На Златноелечко му стана прохладно и приятно. Искаше му се да попита липата, как да се научи да плува в шадравана... Но премълча. Беше му приятно, че научи толкова нови неща. А най-много се радваше за гъсеницата, че тя един ден ще се превърне в красиво летящо цвете.